

กฎหมายลิขสิทธิ์ — สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)

1.	ข้อมูลพื้นฐาน	3
1.	กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง.....	3
2.	อนุสัญญาระหว่างประเทศ.....	4
3.	ระบบการให้ความคุ้มครอง.....	4
4.	สิ่งที่ได้รับความคุ้มครอง/นิยาม.....	4
5.	สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานลิขสิทธิ์.....	5
6.	สิทธิของผู้ทรงสิทธิ.....	6
7.	ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ.....	6
8.	อายุความคุ้มครอง.....	6
9.	การต่ออายุความคุ้มครอง.....	7
10.	การรักษาสิทธิ.....	7
11.	การเพิกถอนสิทธิ.....	7
12.	การโอนสิทธิ.....	7
13.	การอนุญาตให้ใช้สิทธิ.....	7
2.	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	7
1.	การเตรียมคำขอ.....	7
2.	เอกสารที่ใช้ในการขอรับความคุ้มครอง.....	7
3.	การตรวจสอบคำขอ.....	8
4.	การประกาศโฆษณา.....	8
5.	การรับจดทะเบียน.....	8
6.	การขอถือสิทธิย้อนหลัง.....	8
7.	การคัดค้าน/โต้แย้ง.....	8
8.	การอุทธรณ์.....	8
9.	ค่าธรรมเนียมราชการรวมทั้งค่าบริการของสำนักงานตัวแทน.....	9
10.	ขั้นตอน/ระยะเวลา.....	9
3.	การบังคับใช้สิทธิ	9
1.	การกระทำที่ถือเป็นการละเมิด.....	9
2.	มาตรการในการเยียวยา.....	10
3.	กระบวนการ.....	11
4.	โทษ.....	11
4.	การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า — ส่งออก	12
1.	มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร.....	12
2.	การยื่นเอกสารเพื่อพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์.....	12
3.	ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นขอจดทะเบียน.....	12

4.	เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรได้พบและยึดสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ที่กำลังนำเข้าหรือส่งออกผ่านแดนเป็นผลสำเร็จ.....	12
5.	การกระทำของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์.....	12
6.	สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด ที่นำเข้า — ส่งออกผ่านช่องทางศุลกากร.....	13
7.	ประเทศที่มีอัตราการนำเข้าสินค้าที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นสูงสุด.....	13
5.	หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน.....	13
1.	หน่วยงานรับผิดชอบ.....	13
2.	สำนักงานตัวแทน.....	13
	ขั้นตอนการจดทะเบียน หรือการบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์.....	16
	ตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียน หรือการบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์.....	17

กฎหมายลิขสิทธิ์ – สาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง

กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับแก้ไข ปี พ.ศ. 2544 ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544

กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ปี พ.ศ. 2546 พ.ศ. 2547 *

นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวกับลิขสิทธิ์อีก 13 ฉบับ ได้แก่

1. Regulations for the Implementation of the Copyright Law
2. Agreement for the protection of Copyright between the Coordination Council for North American Affairs and the American Institute in Taiwan
3. Copyright Intermediary Organization Act
4. Regulations of Copyright dispute mediation
5. Regulations governing application for approval of compulsory license of musical works and royalties for use thereof
6. Regulations governing registration of plate rights
7. Organic Charter of the Copyright Examination and Mediation Committee of The Ministry of Interior
8. Implementation Regulations for suspension of release of goods infringing on Copyright or plate rights by Customs Authorities
9. The illustrated contents of each kind of works in paragraph one of Article 5 of the Copyright Law
10. Standards for compensation for fair use of works in paragraph four, Article 47 of the Copyright Law
11. The certain amount in items 2 and 3 of paragraph one of Article 87 bis of the Copyright Law
12. Regulations of application for approval of compulsory license of translation rights
13. Rules of royalty rates for public interest activities

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

2. อนุสัญญาระหว่างประเทศ

ความตกลงว่าด้วยส่วนของสิทธิทางทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า (พ.ศ. 2537) (ค.ศ. 1994) (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights 1994, Marrakesh)

ทั้งนี้ ได้เห็นได้ทำความตกลงทวิภาคีในเรื่องการให้ความคุ้มครองด้านลิขสิทธิ์กับประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร นิวซีแลนด์ เอลซาวาดอร์ และคอสตาริกา

3. ระบบการให้ความคุ้มครอง

ไม่มีระบบการจดทะเบียนเจ้าของลิขสิทธิ์จะได้รับสิทธิความคุ้มครองตามกฎหมายอัตโนมัติ* เว้นแต่งานอันมีลิขสิทธิ์ดังกล่าวเป็นงานสิทธิในแบบพิมพ์ (plate rights) และการอนุญาตให้ใช้สิทธิแบบเชิงบังคับ (compulsory licensing) ซึ่งในกรณีดังกล่าวเจ้าของลิขสิทธิ์ต้องนำงานอันมีลิขสิทธิ์ของตนมาขึ้นจดทะเบียนต่อสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา

นอกจากนี้ผู้สร้างสรรค์ของประเทศซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาระหว่างประเทศใดๆซึ่งประเทศได้เห็นได้เข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาดังกล่าว รวมถึงสิทธิและงานซึ่งได้รับความคุ้มครองภายใต้องค์ระหว่างประเทศซึ่งประเทศได้เห็นเป็นสมาชิกอยู่ ให้ถือว่าเป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศได้เห็น

4. สิ่งที่ได้รับคุ้มครอง/นิยาม

สิทธิที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์

“ลิขสิทธิ์” หมายถึง ธรรมสิทธิและสิทธิในทางเศรษฐกิจซึ่งมีอยู่เหนื่องานที่สร้างสรรค์ งานที่ได้รับความคุ้มครองภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์มี ดังต่อไปนี้

1. งานวรรณกรรม หมายถึง งานวรรณกรรมและงานด้านการพูด ซึ่งรวมถึง บทกวี โคลง กลอน ร้อยแก้ว นวนิยาย บทละคร หรือบทภาพยนตร์ วิทยานิพนธ์ คำบรรยาย และงานวรรณกรรม และงานด้านการพูดอื่น

2. งานนาฏกรรม หมายถึง งานแสดงบนเวที รวมถึง การเต้น ละครใบ้ ละครดนตรี การละคร และงานละครและการแสดงบนเวทีอื่น

3. งานดนตรีกรรมรวมถึง ทำนองดนตรี เนื้อร้อง และงานดนตรีกรรมอื่น

4. งานศิลปกรรมรวมถึงงานจิตรกรรม งาน plate painting งานเขียนภาพล้อเลียน ภาพการ์ตูน ภาพร่าง งานศิลปะการเขียนตัวอักษร ตัวพิมพ์ การแกะสลัก งานช่างฝีมือและงานศิลปกรรม

5. งานโสตทัศนวัสดุรวมถึงภาพเคลื่อนไหวที่แสดงในภาพยนตร์ วิดีโอคาสเซ็ท แผ่นวิดีโอ จอภาพคอมพิวเตอร์ และลำดับของภาพใด ๆ ซึ่งสามารถบันทึกในสื่อต่างๆ โดยจะมีเสียงประกอบหรือไม่ก็ตาม ซึ่งสามารถนำไปแสดงผ่านเครื่องมือและอุปกรณ์อื่นๆได้

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

6. งานภาพยนตร์รวมอยู่ในงานโสตทัศนวัสดุ
 7. งานสิ่งบันทึกเสียงรวมถึงงานซึ่งประกอบด้วยลำดับของเสียงซึ่งบันทึกในสื่อใด ๆ และสามารถนำออกแสดงโดยใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ ยกเว้นเสียงซึ่งเป็นเสียงประกอบงานโสตทัศนวัสดุ
 8. งาน Derivative Work รวมถึงการสร้างสรรค์โดยดัดแปลงจากงานที่ปรากฏอยู่แล้วหนึ่งหรือหลายงาน งาน Derivative Work จะจัดอยู่ในประเภทของงานแตกต่างกันตามประเภทของงานนั้น
 9. โปรแกรมคอมพิวเตอร์รวมถึงงานซึ่งประกอบด้วยชุดคำสั่งเพื่อทำให้คอมพิวเตอร์ทำงานให้ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม
 10. งานภาพถ่าย รวมถึงภาพถ่าย สไลด์ และงานทรัพย์สินทางปัญญาอื่นซึ่งทำโดยการถ่ายภาพ
 11. งานแผนภาพรวมถึงแผนที่ แผนภูมิ ภาพวาดทางวิทยาศาสตร์ หรือทางวิศวกรรมและงานแผนภาพอื่นๆ
 12. งานสถาปัตยกรรม รวมถึงภาพการออกแบบสถาปัตยกรรม แบบสถาปัตยกรรม อาคารหรือสิ่งก่อสร้างและงานสถาปัตยกรรมอื่นๆ
 13. สิทธิในแบบพิมพ์ (Plate rights) สำหรับงานวรรณกรรมและงานศิลปกรรมซึ่งไม่มีสิทธิในทางเศรษฐกิจหรือที่ซึ่งสิทธิในทางเศรษฐกิจหมดอายุความคุ้มครองลงแล้ว ผู้ทำแบบพิมพ์ซึ่งเป็นผู้เตรียมและพิมพ์งานวรรณกรรมดังกล่าว หรือในกรณีของงานศิลปกรรมผู้จัดทำแบบพิมพ์ซึ่งเป็นผู้ทำสำเนา พิมพ์หรือใช้วิธีการที่คล้ายคลึงกันในการทำซ้ำและโฆษณาเผยแพร่เป็นครั้งแรกซึ่งงานทำซ้ำดังกล่าวโดยอาศัยงานศิลปกรรมดั้งเดิมและได้ทำการจดทะเบียนตามกฎหมายลิขสิทธิ์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะทำสำเนา พิมพ์ หรือใช้วิธีการที่คล้ายคลึงกันดังกล่าวในการทำซ้ำโดยอาศัยแบบพิมพ์ดังกล่าว
 14. สิทธิข้างเคียง ได้แก่ สิทธินักแสดง สิทธิของผู้จำหน่ายการผลิต phonograms
5. สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานลิขสิทธิ์
- 5.1 ข่าวประจำวันและข้อเท็จจริง ที่มีลักษณะเพียงข่าว และไม่ใช่งานในแผนกวรรณกรรม แผนกวิทยาศาสตร์ หรือ แผนกศิลปะ
 - 5.2 รัฐธรรมนูญและกฎหมาย
 - 5.3 ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ หรือของท้องถิ่น
 - 5.4 คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ
 - 5.5 งานแปล งานรวบรวมรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบสังคม หรือ เอกสารทางราชการ อื่นๆซึ่งจัดทำโดยหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ "เอกสารราชการ" รวมถึงประกาศ สุนทรพจน์ ข่าวสาร และเอกสารอื่นใดที่จัดทำโดยข้าราชการซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่

5.6 คำขวัญ และสัญลักษณ์สามัญ ข้อกำหนด สูตร ตารางตัวเลข (numerical chart) แบบคำขอ (forms) บันทึกประจำวัน และ ปฏิทินประจำปี

5.7 คำถามและคำถามเพิ่มเติมจากการสอบทุกประเภทซึ่งจัดขึ้นตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

6. สิทธิของผู้ทรงสิทธิ

เจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการทำซ้ำ ดัดแปลงในรูปแบบใดๆ แสดงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน จำหน่าย ทำสำเนางานแก่สาธารณชนโดยการขาย ให้เช่า หรือ ให้ยืมซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ รวมถึงการสื่อสารถึงสาธารณะของงานอันมีลิขสิทธิ์แก่สาธารณะโดยการพูดหรือโดยวิธีการอื่นๆ

นอกจากนี้กฎหมายยังให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ครอบคลุมถึงวิธีการ กระบวนการในการต่อต้านการทำซ้ำ (Protection of Anti-copying Mechanism) *

7. ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิ

การกระทำดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อยกเว้นในเรื่อง การละเมิดลิขสิทธิ์

1. วิจัยหรือศึกษางานนั้นอันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
2. ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่นในครอบครัว หรือญาติสนิท
3. ดิชมวิจารณ์หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
4. เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
5. ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายหรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
6. ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ โดยผู้สอนเพื่อประโยชน์ในการสอนของตน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร
7. ทำซ้ำ ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือตัดทอน หรือทำบทสรุปโดยผู้สอน หรือสถาบันศึกษา เพื่อแจกจ่ายหรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร
8. นำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

8. อายุความคุ้มครอง

งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม และ งานศิลปกรรมมีความคุ้มครองตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และอีก 50 ปีหลังจากผู้สร้างสรรค์ถึงแก่กรรม

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

งานโสตทัศนวัสดุ งานภาพยนตร์ งานสิ่งบันทึกเสียง งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สิทธินักแสดง
งานภาพถ่ายมีอายุความคุ้มครอง 50 ปีนับจากวันที่ได้มีการโฆษณางานต่อสาธารณะเป็นครั้งแรก

งาน Derivative Works อายุความคุ้มครองจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับชนิดของงานนั้น

นอกจากนี้งานที่สร้างสรรค์โดยนิติบุคคลให้สิทธิในทางเศรษฐกิจของงานดังกล่าวได้รับความ
คุ้มครองเป็นเวลา 50 ปีนับจากวันที่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก ในกรณีที่ไม่มี การโฆษณางานดังกล่าว
ภายใน 50 ปีนับจากวันที่ได้มีการสร้างสรรค์งานนั้น ให้สิทธิในทางเศรษฐกิจคงมีอยู่ 50 ปีนับจากวันที่ได้มีการ
สร้างสรรค์งานดังกล่าว

9. การต่ออายุความคุ้มครอง

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

10. การรักษาสิทธิ

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

11. การเพิกถอนสิทธิ

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

12. การโอนสิทธิ

การโอนสิทธิสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องจดทะเบียนหรือบันทึกต่อหน่วยงานของรัฐแต่อย่างใด

13. การอนุญาตให้ใช้สิทธิ

การอนุญาตให้ใช้สิทธิสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องจดทะเบียนหรือบันทึกต่อหน่วยงานของรัฐ
แต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ในกรณีการอนุญาตให้ใช้สิทธิแบบเชิงบังคับในงานดนตรีกรรม (compulsory licensing
of musical works) จะต้องยื่นจดทะเบียนต่อสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีค่าธรรมเนียมประมาณ 88
เหรียญสหรัฐ

2. ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

1. การเตรียมคำขอ

กรณีสิทธิในแบบพิมพ์ (plate right) ผู้ทำแบบพิมพ์จะต้องยื่นคำขอจดทะเบียนงานอันมีลิขสิทธิ์
ต่อสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา

กรณีการอนุญาตให้ใช้สิทธิแบบบังคับในงานดนตรีกรรม (compulsory licensing of musical
works) จะต้องมีการยื่นคำขอจดทะเบียนต่อสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีค่าธรรมเนียมประมาณ 88
เหรียญสหรัฐ

2. เอกสารที่ใช้ในการขอรับความคุ้มครอง

กรณีสิทธิในแบบพิมพ์ (plate right)

1. คำขอจดทะเบียนสิทธิในแบบพิมพ์

2. เอกสารซึ่งเป็นหลักฐานรับรองว่า แบบพิมพ์งานวรรณกรรมหรืองานศิลปกรรมไม่มีสิทธิในทางเศรษฐกิจหรือสิทธิในทางเศรษฐกิจได้หมดอายุความคุ้มครองลงแล้ว ในกรณีไม่มีเอกสารดังกล่าวผู้ยื่นคำขอสามารถทำหนังสือรับรอง (affidavit) ยืนยันว่าแบบพิมพ์งานวรรณกรรมหรืองานศิลปกรรมไม่มีสิทธิในทางเศรษฐกิจหรือสิทธิในทางเศรษฐกิจได้หมดอายุความคุ้มครองลงแล้ว

3. สำเนาต้นฉบับของแบบพิมพ์งานวรรณกรรมหรืองานศิลปกรรม และ

4. ค่าแถลงอธิบายรายละเอียดกรรมวิธีของแบบพิมพ์รวมถึงตัวอย่างของงานพิมพ์ดังกล่าว

กรณีการอนุญาตให้ใช้สิทธิแบบบังคับในงานดนตรีกรรม (compulsory licensing of musical works)

1. ค่าจดทะเบียน

2. สำเนางานดนตรีกรรมจำนวน 1 ชุด

3. เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ รวมถึง เอกสารแสดงว่าสิ่งบันทึกเสียงที่จำหน่ายได้ถูกบันทึกด้วยงานดนตรีกรรม และเอกสารแสดงข้อเท็จจริงว่า สิ่งบันทึกเสียงดังกล่าวได้มีการโฆษณาต่อสาธารณชนมากกว่า 6 เดือน

ทั้งนี้หากเอกสารที่ใช้ประกอบในการยื่นคำขอจดทะเบียนดังกล่าวเป็นเอกสารซึ่งจัดทำขึ้นในต่างประเทศจะต้องผ่านการรับรองความถูกต้องที่สถานทูตได้วันหรือหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการต่างประเทศของไต้หวัน หากเอกสารดังกล่าวจัดทำเป็นภาษาต่างประเทศจะต้องยื่นคำแปลเป็นภาษาจีนประกอบด้วย

3. การตรวจสอบคำขอ

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

4. การประกาศโฆษณา

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

5. การรับจดทะเบียน

เฉพาะในกรณีสิทธิในแบบพิมพ์และการอนุญาตให้ใช้สิทธิแบบบังคับในงานดนตรีกรรมจะต้องได้รับการจดทะเบียนตามกฎหมายลิขสิทธิ์

6. การขอถือสิทธิย้อนหลัง

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

7. การคัดค้าน/โต้แย้ง

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

8. การอุทธรณ์

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

9. ค่าธรรมเนียมราชการรวมทั้งค่าบริการของสำนักงานตัวแทน

-

10. ขั้นตอน/ระยะเวลา

-

3. การบังคับใช้สิทธิ

1. การกระทำที่ถือเป็นการละเมิด

1.1 การละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรง (Direct Infringement)

1.1.1 ทำซ้ำในรูปแบบใด ๆ แสดง จัดแสดง หรือแจกจ่ายให้แก่สาธารณชน เผยแพร่ทางเคเบิล หรือแพร่ภาพแพร่เสียงของงานทั้งหมดหรือสาระสำคัญของงาน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของ ต้นฉบับเดิมหรือในรูปแบบของงาน Derivative Work ทั้งนี้ การแจกจ่ายต้นฉบับของงานหรืองานที่ได้รับอนุญาตไม่ ถือว่าเป็นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์

1.1.2 การนำเข้าวัตถุใด ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าหรือแสวงหากำไร โดย ไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์

1.2 การละเมิดลิขสิทธิ์โดยทางอ้อม (Indirect Infringement)

1.2.1 การทำให้เช่าเพื่อการค้าหรือ เสนอขายเพื่อประโยชน์ในทางการค้า การให้เช่า สำนักงานที่ละเมิดลิขสิทธิ์

1.2.2 จำหน่าย ให้เช่าเพื่อการค้า เสนอเพื่อจำหน่ายหรือให้เช่าซึ่งสำนักงานที่ละเมิด ลิขสิทธิ์

1.2.3 เผยแพร่สำนักงานที่ละเมิดลิขสิทธิ์

1.2.4 ครอบครอง เว้นแต่กรณีที่ใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว งานอันเป็นการละเมิด ลิขสิทธิ์

1.2.5 เผยแพร่ ต่อสาธารณชนซึ่งสำนักงานที่ละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

1.2.6 นำเข้ามาในประเทศ ซึ่งงานที่ละเมิดลิขสิทธิ์ในราชอาณาจักรเว้นแต่ที่ใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

1.2.7 จัดทำ หรือครอบครอง แม่พิมพ์ที่ใช้ทำสำนักงานละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อ วัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไรส่วนตัว

1.2.8 เผยแพร่ ต่อสาธารณชน

1.2.9 การแสวงหาประโยชน์จากงานโดยอาศัยความมีชื่อเสียงของผู้สร้างสรรค์ งานดังกล่าว หรือเพื่อการแสวงหากำไรโดยตรง ทำ ใช้สำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยรู้ว่าเป็นการกระทำ ละเมิดสิทธิในทางเศรษฐกิจของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าว

1.2.10 ดัดแปลงแก้ไข ระบบการจัดการลิขสิทธิ์ หรือ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อวิธีการกระบวนการในการต่อต้านการทำซ้ำ(Protection of anti-copying mechanism)*

2. มาตรการในการเยียวยา

เมื่อปรากฏว่า มีการละเมิดลิขสิทธิ์เกิดขึ้น เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถใช้มาตรการทางแพ่งและมาตรการในทางอาญาต่อผู้กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ได้ดังนี้

2.1 มาตรการในทางแพ่ง

การขอคุ้มครองชั่วคราวจะกระทำได้นี้

1. ก่อนยื่นคำฟ้องต่อศาล
2. ในขณะที่ยื่นคำฟ้องต่อศาล
3. ภายหลังจากยื่นคำฟ้องต่อศาล

การเรียกร้องค่าเสียหายจะกระทำได้โดยพิสูจน์ความเสียหายที่แท้จริงที่เกิดขึ้น การสูญเสียยอดขาย การสูญเสียค่าสิทธิ (Royalty) การสูญเสียยอดขายที่คาดหมายไว้ (Loss of Projected Sale) ยอดขายที่ผู้ละเมิดได้รับ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการบังคับสิทธิของเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์

นอกจากนี้ บุคคลผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดสามารถเรียกร้องค่าเสียหายโดยการพิสูจน์ถึงความเสียหายดังที่อ้างถึงข้างต้นค่อนข้างยาก ทั้งนี้ผู้เสียหายอาจร้องขอต่อศาลให้พิจารณาค่าสินไหมทดแทนตั้งแต่ 10,000 - 500,000 ดอลลาร์ได้ในวัน ในกรณีรุนแรง ค่าสินไหมทดแทนอาจเพิ่มขึ้นได้ถึง 1,000,000 ดอลลาร์ได้ในวัน

DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY

ในกรณีการเรียกร้องค่าเสียหายตามมาตรา 84 หรือ มาตรา 88 ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ ผู้เสียหายอาจร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งดังนี้

1. ให้มีการทำลายหรือเคลื่อนย้ายสินค้าซึ่งได้มาจากการกระทำละเมิด
2. ให้มีการทำลายหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของซึ่งใช้เพื่อการกระทำละเมิด

2.2 มาตรการในทางอาญา

บุคคลผู้กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ในทางเศรษฐกิจของผู้อื่นโดยมิได้รับอนุญาตด้วยการทำซ้ำงานดังกล่าวมีโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือนจนถึง 3 ปี และมีโทษปรับไม่เกิน 200,000 ดอลลาร์ได้ในวัน

บุคคลผู้กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ในทางเศรษฐกิจของผู้อื่นโดยมิได้รับอนุญาตด้วยการทำซ้ำงานดังกล่าวเพื่อขายหรือให้เช่ามีโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือนถึง 5 ปี และมีโทษปรับไม่เกิน 300,000 ดอลลาร์ได้ในวัน

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

บุคคลผู้กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ในทางเศรษฐกิจของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตด้วยการบรรยาย การเผยแพร่สู่สาธารณะ การนำเสนอ หรือการแสดงต่อที่สาธารณะ การดัดแปลง การรวบรวม หรือการให้เช่า มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปีและมีโทษปรับตั้งแต่ 150,000 ดอลลาร์ไต้หวัน

ผู้กระทำการดังต่อไปนี้จะมีโทษจำคุกตั้งแต่ 2 ปี และมีโทษปรับตั้งแต่ 100,000 ดอลลาร์ไต้หวัน

1. การละเมิดกรรมสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์ตามมาตรา 15-17 ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์
2. การกระทำการฝ่าฝืนมาตรา 70 ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์
3. การกระทำการละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นด้วยวิธีใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 87 ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์

3. กระบวนการ

ในคดีแพ่ง

ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์อาจร้องขอคำสั่งใหม่ทดแทนสำหรับการกระทำละเมิดดังกล่าวได้ ทั้งนี้ สิทธิในการเรียกค่าสินไหมทดแทนจะสิ้นสุดลงเมื่อไม่มีการใช้สิทธินั้นภายในระยะเวลา 2 ปีนับจากวันที่บุคคลซึ่งมีสิทธิในการร้องขอรู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด หรือภายใน 10 ปีนับจากวันที่มีการละเมิดเกิดขึ้น

นอกจากนี้ ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์หรือเจ้าของสิทธิในแบบพิมพ์อาจร้องขอให้มีการระงับการกระทำละเมิดดังกล่าวเมื่อมีความเป็นไปได้ว่าจะมีการกระทำละเมิดเกิดขึ้น ทั้งนี้ การร้องขอดังกล่าวมีขึ้นเพื่อป้องกันการกระทำละเมิดซึ่งอาจเกิดขึ้น

ค่าธรรมเนียมศาลในการดำเนินการดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับมูลค่าความเสียหายที่เรียกร้องโดยคิด 1.1 % ของมูลค่าความเสียหายที่เรียกร้อง นอกจากนี้ผู้กระทำละเมิดจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการลงประกาศโฆษณาคำพิพากษาของศาลในหนังสือพิมพ์ด้วย

ในคดีอาญา

ผู้สร้างสรรค์สามารถแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานอัยการ นอกจากนี้ผู้เสียหายสามารถเลือกนำคดีขึ้นสู่ศาลได้ด้วยตนเอง

4. โทษ

บุคคลผู้กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ในทางเศรษฐกิจของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตด้วยการทำซ้ำงานดังกล่าว มีโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือนจนถึง 3 ปี และมีโทษปรับไม่เกิน 200,000 ดอลลาร์ไต้หวัน

บุคคลผู้กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ในทางเศรษฐกิจของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตด้วยการทำซ้ำงานดังกล่าวเพื่อขายหรือให้เช่า มีโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือนถึง 5 ปี และมีโทษปรับไม่เกิน 300,000 ดอลลาร์ไต้หวัน

บุคคลผู้กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ในทางเศรษฐกิจของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตด้วยการบรรยาย การเผยแพร่ การนำเสนอ หรือ การแสดงต่อที่สาธารณะ การดัดแปลง การรวบรวม หรือการให้เช่ามีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปีและมีโทษปรับตั้งแต่ 150,000 ดอลลาร์ไต้หวัน

ผู้กระทำการดังต่อไปนี้จะมีโทษจำคุกตั้งแต่ 2 ปี และมีโทษปรับตั้งแต่ 100,000 ดอลลาร์ไต้หวัน

การละเมิดกรรมสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์ตามมาตรา 15-17 ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์

การกระทำการฝ่าฝืนมาตรา 70 ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์

การกระทำการละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นด้วยวิธีใด ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 87 ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์

5. ข้อสังเกตการบังคับใช้สิทธิ เช่นในกรณีที่ไม่มีกฎหมายเฉพาะ

-

4. การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า — ส่งออก*

1. มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร

สำนักงานศุลกากรจะแจ้งแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อที่จะตรวจสอบว่ามีการกระทำการละเมิดเกิดขึ้นภายใน 1 วัน และศุลกากรสามารถที่จะทำการกักสินค้าที่มีการละเมิดไว้ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ประสงค์ดำเนินคดีกับผู้กระทำการละเมิด

2. การยื่นเอกสารเพื่อพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

ต้องยื่นเอกสารที่แสดงข้อเท็จจริงในความเป็นเจ้าของอันมีลิขสิทธิ์ของตนไปยังสำนักงานศุลกากร

3. ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นขอจดทะเบียน

ไม่มี

4. เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรได้พบและยึดสินค้า

ละเมิดลิขสิทธิ์ที่กำลังนำเข้าหรือส่งออกผ่านแดนเป็นผลสำเร็จ

ไม่มี

5. การกระทำการของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์

สินค้าที่ได้ยึดไว้จะถูกลำไปทำลายหลังจากคดีถึงที่สุด

ไม่มีการระบุจำนวนครั้งการทำลายในแต่ละปี

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

6. สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด ที่นำเข้า — ส่งออกผ่านทางศุลกากร
เสื้อผ้า , ของเล่น , ซีดี
 7. ประเทศที่มีอัตราการทำนำเข้าสินค้าที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ยื่นสูงที่สุด
สาธารณรัฐประชาชนจีน
5. **หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน***
1. หน่วยงานรับผิดชอบ
สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา (The Intellectual Property Office)
MOEA/ 185, Hsinhai Road, Section 2, Taipei 108, Taiwan, R.O.C
ศาลทรัพย์สินทางปัญญา
สำนักงานตำรวจ
สำนักงานอัยการ
กรมศุลกากร
 2. สำนักงานตัวแทน
 1. **Saint Island International Patent & Law Offices**
7th Floor, No. 248, Sec. 3
Nanking East Road
P.O. Box 81-974
Taipei, Taiwan
Tel: 886 2 2775 1823
Fax: 886 2 2731 6377
E-mail: siiplo@mail.saint-island.com.tw
Internet: www.saint-island.com.tw
 2. **Taiwan Commercial Law Offices**
2/F., No. 131, Sec. 3
Min Sheng East Road
Taipei 105,
Taiwan

* แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อ ตุลาคม พ.ศ. 2547

Tel: 02 2717 6657
Fax: 02 2712 8264
E-mail: lawyers@tclo.com.tw

3. **Wenping & Co.**

8F, Chung Ting Bldg.,
No. 77, Sec. 2, Tun Hwa S. Rd.,
Taipei 106,
Taiwan, R.O.C.

Tel: 886 2 2700 2178
Fax: 886 2 2700 2179, 2589
886 2 2700 2359, 2371
E-mail: wenping@mail.wenping.com.tw
Website: www.wenping.com.tw

4. **Lee and Li**

Attorney at Law

7th Floor, No. 201
Tun Hua North Road

Taipei 105

Taiwan

Tel: 886 2 2715 3300
Fax: 886 2 2718 7099
E-mail: josephyang@leeandli.com

5. TIPLO Attorneys-at-Law

Taiwan Int'l Patent & Law Office

7th Fl., We Sheng Building

No. 125, Nanking East Road,

Sec. 2, Taipei,

Taiwan

Tel: 886 2 2507 2811

Fax: 886 2 2508 3711, 2506 6971

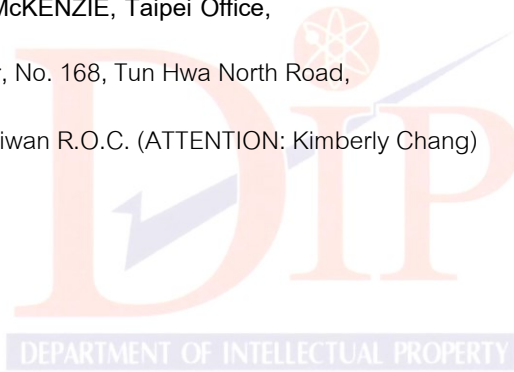
E-mail: tiplo@tiplo.com.tw

Website: www.tiplo.com.tw

6. Baker & McKENZIE, Taipei Office,

15th Floor, No. 168, Tun Hwa North Road,

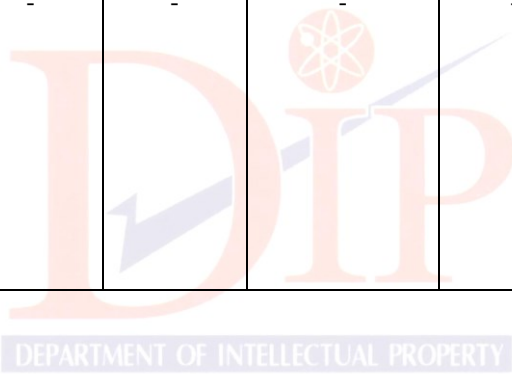
Taipei, Taiwan R.O.C. (ATTENTION: Kimberly Chang)

ขั้นตอนการจดทะเบียน หรือการบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์

ขั้นตอน	วันยื่นคำขอ จดทะเบียน	วันประกาศ	คำคัดค้าน	การตรวจสอบ	การอุทธรณ์	การจดทะเบียน	ระยะเวลาถึง วันรับจดทะเบียน
ระยะเวลา (เดือน)	-	-	-	-	-	-	-

ตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียน หรือการบันทึกข้อมูลลิขสิทธิ์

	ค่าธรรมเนียม (US\$)	ค่าบริการวิชาชีพ (US\$)
1. การยื่นคำขอจดทะเบียนลิขสิทธิ์	-	-
2. การยื่นเอกสารล่าช้า	-	-
3. การแก้ไขคำขอจดทะเบียนลิขสิทธิ์	-	-
4. การประกาศ	-	-
5. คำขอตรวจสอบ	-	-
6. การรับจดทะเบียน	-	-
7. การแก้ไขชื่อ ที่อยู่ และอื่น ๆ	-	-
8. คำขอจดทะเบียนการโอนสิทธิ	-	-
9. คำขอจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ (กรณีงานดนตรีกรรม)	88.-	-
10. การรับจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ	-	-
11. การชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ	-	-
12. การตรวจค้น	-	-
13. การอุทธรณ์	-	-
14. การยื่นคำคัดค้าน	-	-
15. การยื่นคำโต้แย้ง	-	-
16. การดำเนินคดีทางศาล	-	-
17. การแปล	-	-
18. การรับรองเอกสาร	-	-

